

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 19. septembra 1995 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], vo veci porušenia jeho základných práv Úradom vlády Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") dostal 14. augusta 1995 podanie [REDAKOVANÉ] označené ako "Porušenie ústavy 5 oddielu čl. 35 odst. 1 - žaloba" s pripojenými prílohami. Z podania pisateľa, ako i z pripojenej korešpondencie s Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a Úradom vlády Slovenskej republiky vyplýva, že jeho pisateľ chcel od 1. apríla 1995 začať podnikáť formou koncesovanej živnosti v oblasti montáže zabezpečovacích zariadení na ochranu objektov a bytov. Zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov pre tento typ koncesovaných živností upravuje ako podmienku ich vydania lustračné osvedčenie podľa zákona č. 451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady na výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách ČSFR, ČR, SR a keďže podľa súčasného právneho stavu nie je žiaden orgán Slovenskej republiky oprávnený k ich vydávaniu, pisateľ podania považoval tento stav ako "porušenie Ústavy Slovenskej republiky 5 oddiel čl. 35 odst. 1, kde sa jasne píše, že každý má právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikáť a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť".

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ 25. augusta 1995 doplnil a spresnil svoje podanie, v ktorom uviedol, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") došlo "konaním odboru vládnej legislatívy Úradu vlády, keď nepoverila ministerstvo vnútra vypracovaním nového návrhu lustračného zákona" a že od ústavného súdu požaduje "konanie o ústavnej sťažnosti". Záverom svojho doplnenia sťažovateľ požadoval, aby ústavný súd rozhodol, že "Ústavný súd SR zaväzuje odbor vládnej legislatívy Úradu vlády, aby okamžite poveril ministerstvo vnútra SR na nové vypracovanie lustračného zákona, event. na jeho zrušenie a toto odovzdalo NR SR na odhlasovanie. Pre mňa, ako pre osobu, umožniť pracovať v odbore zabezpečovacej techniky s tým, že Úrad vlády dočasne zabezpečí, aby mi bola vydaná koncesná listina kým sa zákon č. 451 z roku 1991 neupraví, alebo nezruší".

V návrhu tiež žiadal "v lehote 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku ústavného súdu úhradu ušlého zisku 300.000,- Sk".

Ústavný súd podľa čl. 127 ústavy je oprávnený konať o ústavných sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva alebo slobody občanov, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd. Podrobnejšie podmienky konania o ústavnej sťažnosti upravuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v 49 až 58.

Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] po doplnení a spresnení svojho podania žiadal ústavný súd, aby o ňom konal ako o ústavnej sťažnosti a ako ústredný orgán štátnej správy označil odbor vládnej legislatívy Úradu vlády Slovenskej republiky, konaním ktorého došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 35 ods. 1 ústavy.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 74/1995 Z. z., ktorým sa mení a doplná zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky, upravil postavenie Úradu vlády Slovenskej republiky ako ďalšieho ústredného orgánu štátnej správy. Podľa 20a citovaného zákona Národnej rady Slovenskej republiky

Úrad vlády Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy Slovenskej republiky pre kontrolu plnenia úloh štátnej správy a hospodárenia s prostriedkami určenými na plnenie úloh štátnej správy, ako aj na vybavovanie petícií, sťažností, oznámení a podnetov. V uvedených oblastiach má Úrad vlády Slovenskej republiky rozhodovaciu právomoc ústredného orgánu štátnej správy. Ak by pri uskutočňovaní tejto právomoci došlo k porušeniu základných práv a slobôd občanov a o ich ochrane by nerozhodoval iný súd, bol by oprávnený poskytnúť túto ochranu ústavný súd v konaní o ústavných sťažnostiach.

Úrad vlády Slovenskej republiky však nie je oprávnený rozhodovať ako ústredný orgán štátnej správy v oblasti prípravy legislatívneho procesu. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] k svojej sťažnosti preto ani nepriložil právoplatné rozhodnutie Úradu vlády Slovenskej republiky, ktoré by sa týkalo spomínanej oblasti jeho činnosti. Namietal iba nečinnosť pri príprave vládneho návrhu konkrétneho právneho predpisu a žiadal ústavný súd, aby svojím rozhodnutím Úrad vlády Slovenskej republiky na takéto konanie zaviazal. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti teda neoznačil (ani nepredložil) ústavnému súdu také rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky, ktorým bolo porušené jeho základné právo podnikat'.

Z tohto dôvodu bola ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] podľa 54 ods. 1 v spojení s 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. odmietnutá ako zjavne neopodstatnená pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Ústavný súd nie je oprávnený zaoberať sa ani ďalšími návrhmi sťažovateľa, pretože sú podmienené len konaním vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 1995

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Viera M r á z o v á
[REDAKOVANÉ] predsedníčka senátu